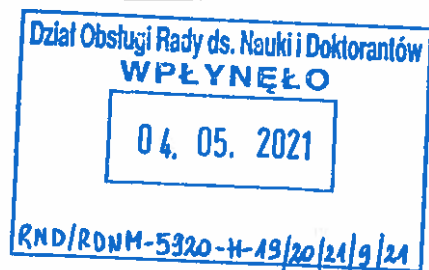

Prof. dr hab. n. med. Aleksander M. Garlicki
Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum
Klinika Chorób Zakaźnych i Tropikalnych
30-688 Kraków, ul. Macieja Jakubowskiego 2, tel./fax. 12 400 20 00/17

Kraków, 22 kwietnia 2021 r.

**OCENA DOROBKU I OSIĄGNIĘĆ
NAUKOWYCH W POSTĘPOWANIU
HABILITACYJNYM
dr n. med. Ewy Siwak**

Pani dr n. med. Ewa Siwak jest absolwentką Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Gdańsku. Dyplom lekarza otrzymała w 1990 r. W latach 1991 – 1999 była zatrudniona w Klinice Chorób Pasożytniczych i Neuroinfekcji w, a od 2000 – 2008 roku w Klinice Chorób Zakaźnych i Hepatologii Akademii Medycznej w Białymstoku. W tym czasie pracowała także w Punkcie Konsultacyjnym dla zakażonych HIV i pełniła funkcję przewodniczącej Zespołu Zakażeń Szpitalnych w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Białymstoku. W latach 1999- 2000, dr E. Siwak, pracowała w Klinice Chorób Wewnętrznych i Gastroenterologii Szpitala MSWiA w Warszawie. W 2008 r. została zatrudniona w Poradni Profilaktyczno-Leczniczej Wojewódzkiego Szpitala Zakaźnego w Warszawie. W 2020 r. uzyskała etat adiunkta Kliniki Chorób Zakaźnych, Tropikalnych i Hepatologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny, Habilitantka uzyskała w 1997, przedstawiając na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku rozprawę doktorską pt. „Stężenie serotoniny (5-HT) w płynie

mózgowo-rdzeniowym, w krwi pełnej oraz płytkach krwi w przebiegu ropnych i kleszczowych zapaleń mózgu i opon mózgowo-rdzeniowych.”

Recenzji dorobku i osiągnięć naukowych w postępowaniu habilitacyjnym dokonano na podstawie dokumentacji zawierającej:

1. Uchwała nr 37/21 Rady Dyscypliny Nauk Medycznych z dnia 17. 02 2021 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej dr n. med. Ewy Siwak.
2. Wykazu osiągnięć wynikających z art. 219 ust.1 pkt 2 Ustawy;
  - A. Tytuł osiągnięcia naukowego:
„Czynniki prognostyczne oraz skuteczność i bezpieczeństwo leczenia antyretrowirusowego na tle sytuacji epidemiologicznej zakażeń HIV i zachorowań na AIDS w Polsce”
  - B. Cykl powiązanych tematycznie pięciu artykułów naukowych.
3. Analizy bibliometrycznej publikacji autorstwa dr Ewy Siwak w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego (przed i po uzyskaniu stopnia naukowego doktora).
4. Wykazu publikacji 1, 2, 3, 4 i 5 składających się na osiągnięcie naukowe wraz omówieniem celu naukowego podjętych badań, uzyskanych wyników i ich ewentualnego wykorzystania.
5. Informacje o wykazaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury w szczególności zagranicznej.
6. Staże w zagranicznych ośrodkach naukowych lub akademickich.
7. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.
8. Inną działalność naukową i organizacyjną.

Ocena osiągnięcia naukowego.

Tytuł osiągnięcia naukowego to: „Czynniki prognostyczne oraz skuteczność i bezpieczeństwo leczenia antyretrowirusowego na tle sytuacji epidemiologicznej zakażeń HIV i zachorowań na AIDS w Polsce”.

Cykl powiązanych tematycznie publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego zawiera 5 prace i w 4. z nich Habilitantka jest pierwszym autorem. Sumaryczny Impact Factor tych publikacji wynosi 12,751 pkt, a punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego 288 pkt.

Są to prace przygotowane w języku angielskim lub polskim, w formie pełnotekstowej i były opublikowane w:

- J Int AIDS Soc. (2017)	IF 5,135,	pkt. MNiSW	40
- HIV Med. (2019)	IF 3,734,	pkt. MNiSW	100
- HIV and AIDS Rev. (2014)	IF 0,	pkt. MNiSW	8
- Plos One (2019)	IF 2,776,	pkt. MNiSW	100
- Postępy Hig Med. Dośw.	IF 1,106,	pkt. MNiSW	40

W skład osiągnięcia naukowego wchodzi następujące publikacje:

1. Parczewski M, **Siwak E***, Leszczyszyn-Pynka M, Cielniak I, Burkacka E, Pulik P, Witor A, Muller K, Zasik E, Greszczuk A, Jankowska M, Lemańska M, Olczak A, Grąbczewska E, Szymczak A, Gąsiorowski J, Szetela B, Bociaga-Jasik M, Skwara P, Witak-Jędra M, Jabłonowska E, Wójcik-Cichy K, Kamerys J, Janczarek M, Krankowska D, Mikuła T, Koziel K, Bielec D, Stempkowska J, Kocbach A, Błudzin W, Horban A. Meeting the WHO 90 target: antiretroviral treatment efficacy in Poland is associated with baseline clinical patient characteristics. J Int AIDS Soc. 2017;20(1):21847. IF 5,135, MNiSW 40. * **pierwszy współautor**
2. **Siwak E**, Horban A, Witak-Jędra M, Cielniak I, Firląg-Burkacka E, Leszczyszyn-Pynka M, Witor A, Muller K, Bociaga-Jasik M, Kalinowska-Nowak A, Gąsiorowski J, Szetela B, Jabłonowska E, Wójcik-Cichy K, Jankowska M, Lemańska M, Olczak A, Grąbczewska E, Grzeszczuk A, Rogalska-Płońska M, Suchacz M, Mikuła T, Łojewski W, Bielec D, Kocbach P, Błudzin W, Parczewski M. Long-term trends in HIV care entry: over 15 years of clinical experience from Poland. HIV Med 2019;20(9):581-590 IF 3,734, MNiSW 100.

3. **Siwak E**, Kubicka J, Kowalska JD, Bąkowska E, Święcki P, Pulik P, Pietraszkiewicz E, Firląg-Burkacka E, Horban A. Safety and effectiveness of lopinavir/ritonavir twice-daily in cART naïve patients with HIV-1 infection. Data from POLCA Study Group. HIV and AIDS Rev 2014;13(4):120-124. MNiSW 8.
4. Jabłonowska E, **Siwak E**, Bociaga-Jasik M, Gąsiorowski J, Kalinowska A, Firląg-Burkacka E, Wójcik-Cicy K, Piątek A, Cielniak A, Horban A. Real life study of dual thereapy based on dolugegravir and ritonavir-boosted darunavir in HIV-infected treatment-experienced patients. PloS One 2019;14(1):e0210476. IF 2,776, MNiSW 100.
5. **Siwak E**, Suchacz MM, Cielniak I, Kubicka J, Pulik P, Sapuła M, Firląg-Burkacka E. QTc interval prolongation in asymptomatic HIV-infected patients treated and untreated with antiretroviral therapy. Postępy Hig Med Dośw 2019;73:225-231. IF 1,106 MNiSW 40.

W uzasadnieniu dla przeprowadzenia badań własnych Habilitantka wskazała kilka aspektów epidemiologiczno-klinicznych.

Pandemia AIDS, obok kiły, malarii, gruźlicy, jest jednym z kluczowych problemów zdrowia publicznego w skali globalnej. Mimo niewątpliwych osiągnięć w zwalczaniu pandemii AIDS, związanych z wprowadzeniem w latach 90. nowych klas leków antyretrowirusowych i poprawy ich dostępności, rozpowszechnienia programów edukacyjno-profilaktycznych, w ostatnich latach obserwuje się ponowny wzrost zakażeń. Opanowanie pandemii AIDS jest trudne ze względu na seksualną transmisję zakażenia HIV, brak immunoprofilaktyki oraz wciąż ograniczony dostęp do leków antyretrowirusowych. Stosowana obecnie wysoce aktywna terapia antyretrowirusowa (cART) hamuje silnie replikację wirusa, ale nie doprowadza do eradykacji zakażenia. AIDS stał się jedną z wielu przewlekłych chorób wirusowych, wymagających długotrwałego leczenia.

Głównym impulsem do podjęcia badań własnych były problemy związane z terapią antyretrowirusową, w warunkach codziennej praktyki lekarskiej. Habilitantka w swoich badaniach podjęła próbę wyjaśnienia jakie warunki powinny być spełnione, aby leczenie, niezależnie w jakiej fazie choroby wprowadzone, było skuteczne i bezpieczne dla pacjenta.

Publikacja nr 1, jest pierwszą z cyklu prac przedstawionych w ramach osiągnięcia naukowego i dotyczy oceny skuteczności leczenia antyretrowirusowego, zwłaszcza identyfikacji czynników wpływających na skuteczność. W przeprowadzonym badaniu wieloośrodkowym obejmującym grupę ponad 5 tys., czyli połowę pacjentów leczonych wówczas w Polsce i wykazano, że kluczowe znaczenie dla powodzenia terapii ma wczesne rozpoznanie zakażenia HIV i pilne wdrożenie leczenia cART.

W publikacji nr 2, przedstawiono wyniki badań nad przyczynami późnego rozpoznawania zakażeń HIV w Polsce, mimo powszechnej dostępności do badań diagnostycznych. Autorka wykazała, że mimo poprawy wykrywalności w ciągu ostatnich 15 lat, wciąż wiele rozpoznań jest stawianych późno, zwłaszcza u osób w dojrzałym wieku, zakażonych drogą seksualną. Autorka trafnie zidentyfikowała istotny problem zdrowia publicznego, wskazując przy tym na potrzebę intensyfikację diagnostyki, zwłaszcza w populacji pozornie wolnej od ryzyka zakażenia HIV.

Publikacja nr 3 zawiera wyniki badań nad skutecznością i bezpieczeństwem schematów obejmujących inhibitor proteazy (lopinawir/r) w warunkach rzeczywistej praktyki lekarskiej. Wykazano, że taki schemat leczenia był skuteczny, także u pacjentów w zaawansowanej fazie AIDS.

Publikacja nr 4 dotyczy oceny skuteczności i bezpieczeństwa, wprowadzonych w ostatnich latach, dwuskładnikowych schematów leczenia, niezawierających leków z grupy NRTI. Autorka wykazała wysoką skuteczność i bezpieczeństwo terapii dwulekowej, złożonej z darunawiru/r i dolutegrawiru, także u pacjentów wcześniej leczonych bez powodzenia zestawami 3. leków.

W publikacji nr 5 Habilitantka oceniała ryzyko niekorzystnego wpływu zakażenia HIV i/lub terapii antretrowirusowej na układ sercowo-naczyniowy. Oceniono liczną grupę chorych i nie wykazano wpływu cART na QTc.

Wyniki dociekań Habilitantki, przedstawione jako cykl powiązanych tematycznie 5 oryginalnych prac. Wśród wniosków wynikających z przeprowadzonych przez Habilitantkę badań, najważniejsze dotyczą codziennej praktyki leczenia antretrowirusowego oraz implikacji związanych z rozpoznawaniem zakażeń HIV w zaawansowanej fazie AIDS.

Habilitantka podkreśla, że ustalenie czynników ryzyka warunkujących niepowodzenia terapii cART takich, jak niska liczba limfocytów CD4, wysoka wiremia czy koinfekcja HCV, pozwoli na wdrożenia zindywidualizowanych i skuteczniejszych schematów cART. Istotne jest także spostrzeżenie, że nowe leki antretrowirusowe, stosowane w dwulekowych schematach, okazała się równie skuteczne jak poprzedni zalecane schematy trójlekowe.

Autorka podkreśla, że warunkami skuteczności leczenia przewlekłego jest pełna akceptacja schematu cART przez pacjenta.

Osiągnięcie naukowe: pt. „Czynniki prognostyczne oraz skuteczność i bezpieczeństwo leczenia antyretrowirusowego na tle sytuacji epidemiologicznej zakażeń HIV i zachorowań na AIDS w Polsce”, wskazane w postępowaniu habilitacyjnym przez dr n. med. Ewę Siwak, składa się z 5 prac, opublikowanych w czasopiśmie o wskaźniku Impact Factor od 1,106 do 5,135 i punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego od 8 do 100 pkt., a jego łączna wartość bibliometryczna wynosi: IF 12,751 MNiSW 288. Prace składające się na osiągnięcie naukowe opublikowano w prestiżowych,

recenzowanych czasopismach medycznych, podlegających określonemu postępowaniu kwalifikacyjnemu.

Po analizie przedstawionego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego, nie wnoszę jakichkolwiek uwag dotyczącej zastosowanej metodologii, jak i przedstawieniu wyników badań własnych.

W czterech publikacjach składających się na osiągnięcie naukowe Habilitantka była pierwszą autorką. Świadczy to jednoznacznie o kluczowym udziale dr med. Ewy Siwak w powstaniu przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego. Nie sposób nie skomplementować wszystkich publikacji cyklu zarówno za doskonały dobór tematów jak i badanych grup.

Cykl 5 publikacji jest naturalną konsekwencją zainteresowań naukowych Habilitantki. Prace te powstały dzięki starannemu przemyśleniu i umiejętnemu zaplanowaniu badań. Należy podkreślić, że cykl publikacji dr n. med. Ewy Siwak jest samodzielnym i wartościowym – z naukowego punktu widzenia – opracowaniem merytorycznym z zakresu niewyjaśnionych problemów zakażenia HIV, zwłaszcza terapii cART w warunkach rzeczywistych..

Ocena dorobku naukowego

Poza cyklem 5 publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, dorobek naukowy Autorki obejmuje 26 pełnotekstowych prac oryginalnych, w tym 6 przed doktoratem i 20 po uzyskaniu stopnia doktora. Poza tym jest współautorką 2 opisów przypadków i 15 prac poglądowych (4 opublikowanych przed doktoratem i 11 po doktoracie. Łączny Impact Factor wszystkich publikacji wynosi 46,886, punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego 731,5. Liczba cytowani (bez autocytowań) na podstawie bazy Web of Science, 20.06.2020 r. wynosi 301, a współczynnik Hirscha 6. Habilitantka jest autorką lub współautorką 45 doniesień konferencyjnych, w tym 12 ze zjazdów międzynarodowych oraz autorką 33 rozdziałów w podręcznikach i monografiach naukowych.

W działalności naukowej dr med. Ewy Siwak w okresie poprzedzającym analizowane osiągnięcie naukowe można wyróżnić kilka wątków.

Początkowo zainteresowania naukowe Habilitantki dotyczyły zakażeń ośrodkowego układu nerwowego, profilaktyki wścieklizny, boreliozy oraz aspektów kardiologicznych włośnicy.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, Habilitantka zainteresowała się problematyką zakażeń HIV i AIDS, wirusowego zapalenia wątroby typu C i kiły. Badania te obejmowały nie tylko obszar epidemiologii i profilaktyki, ale także codzienną praktykę kliniczną, a zwłaszcza leczenie antyretrowirusowe.

Habilitantka uczestniczyła aktywnie w pracach Zespołu Ekspertów Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, którego celem było przygotowanie rekomendacji diagnostyczno-terapeutycznych w chorobach przenoszonych drogą kontaktów seksualnych. Opracowanie było przesłanką do wprowadzenia

najnowszych schematów leczenia antyretrowirusowego, co istotnie przyczyniło się do ograniczenia epidemii zakażeń HIV w Polsce. O wysokiej wartości aktywności naukowej Habilitantki świadczy opublikowanie rozdziału dotyczącego zasad dobrej praktyki lekarskiej w Compendium of Good Practices in the Health Sector Response to HIV in the WHO European Region 2018, Estimating the HIV viral suppression rate: a national study.

W kolejnych pracach autorka analizowała przebieg epidemii HIV w Polsce, zwłaszcza w aspekcie charakterystyki pacjentów z rozpoznaniem zaawansowanego zakażenia HIV i związanym z tym opóźnieniem cART.

Habilitantka na podstawie przeprowadzonych badań przedstawiła wnioski, z których trzy wydają się ważne: pierwszy wskazujący jednoznacznie, że stosowane w Polsce schematy leczenia antyretrowirusowego są skuteczne, bezpieczne i spełniają warunki wyznaczone przez Wspólny Program Narodów Zjednoczonych Zwalczenia HIV i AIDS (UNAIDS). Habilitantka wykazała także, że skuteczność leczenia cART zależy od zaawansowania zakażenia HIV i czasu włączenia terapii cART, nie jest natomiast zależna od stosowanego schematu leczenia. Ta obserwacja dotyczy również nowych schematów dwulekowych. Dr n. med. Ewa Siwak podkreśla również, że jednym ze sposobów ograniczenia transmisji HIV u MSM, jest poprawa dostępności do profilaktyki przedekspozycyjnej.

Informacja o wykazaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną na więcej niż jednej uczelni, instytucji lub instytucji kultury w szczególności zagranicznej

Dorobek naukowy Habilitantki jako autora lub współautora obejmuje:

- 31 oryginalnych pełnotekstowych prac naukowych (6 przed doktoratem - 24,5 pkt MNiSW i 25 po doktoracie 640 pkt MNiSW, z tego 13 publikacji o łącznym Impact Factor 46,647)
  - 15 prac poglądowych (4 przed doktoratem 18 pkt MNiSW, 11 po doktoracie 38 pkt MNiSW, w tym 1 IF 0,239 po doktoracie)
  - 2 opisy przypadków (1 przed doktoratem 5 pkt MNiSW i 1 po doktoracie 6 pkt MNiSW)
  - 33 rozdziały w podręcznikach i monografiach krajowych
  - 45 doniesień konferencyjnych (12 przed i 33 po doktoracie)
- Impact Factor wszystkich publikacji Habilitantki wynosi 46,886, punktacja MNiSW równa 731,5. Liczba cytowani (bez autocytowań) na podstawie bazy Web of Science z 2 czerwca 2020 r. wynosi 301, a Indeks Hirscha 6.

Jako przykłady aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni krajowej, Habilitantka wymienia badania opublikowane pt. „Dual therapy based on reltagravir and boosted protease inhibitors – the experience of Polish centers. Arch Sci 2018;1414(4):860-864. oraz pracę pt. „Efficacy and safety of nucleoside-sparing regimen based on raltegravir and ritonavir-boosted darunavir in HIV 1 infected treatment-experienced patient. J Med. Virol 2017;89(12):2122-2129. Obie te publikacje powstały w wyniku współpracy naukowej uniwersyteckich klinik chorób zakaźnych w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Szczecinie oraz szpitala specjalistycznego w Chorzowie.

Habilitantka wykazała się również aktywnością naukową we współpracy z ośrodkami i uczelniami zagranicznymi, czynnie uczestnicząc w pracach grupy Euroguidelines in Central and Eastern Europe, która skupiła 7 ośrodków europejskich, a efektem była praca pt. „Exposure to dolutegravir in pregnant women living with HIV in Central and Eastern Europe and neighboring countries – data from the ECEE Network Group i została opublikowana w czasopiśmie Ginekologia Pol 2019;411-415. W tej publikacji zwrócono uwagę na ryzyko wad cewy nerwowej u dzieci urodzonych przez matki leczone dolutegrawirem.

Efektem współpracy dr med. Ewa Siwak z Instytutem Wirusologii Heinrich Heine University w Dusseldorfie, są dwie publikacje dotyczące koinfekcji HCV i HIV: pierwsza pt. „HCV-genotype 1 NS5A RAVs are associated with advanced liver fibrosis independently of HCV - transmissions clusters. Clin Microbiol Infect. 2019;25(4):513.el-512eb i druga pt. „Transmissions Networks of HCV Genotype 1a Enriched with pre-existing polymorphisms Q80K among HIV-infected patients with acute hepatitis C in Poland. J Acquir Immune Defic Syndr 2018;77(5):514-522.

W latach 2009-2013 Habilitantka była jedną z wykonawczyń międzynarodowego badania pt. „Strategic Timing of Antiretroviral Treatment START” koordynowanego przez amerykański National Institutes of Health i University of Minnesota. Brała także udział w europejskim badaniu koordynowanym przez Agence Nationale de Recherches sur le SIDA et les Hepatites Virales we Francji. Ponadto uczestniczyła w wieloośrodkowych badaniach: fazy 2B i III dotyczących farmakoterapii AIDS.

W 2004 odbyła staż w ramach Salzburg Cornell Seminars – Infectious Diseases: Epidemiology and Prevention w Salzburgu.

Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę

W ramach działalności dydaktycznej dr Ewa Siwak prowadzi zajęcia (wykłady, seminaria i ćwiczenia) z chorób zakaźnych dla studentów IV, V i VI roku Wydziału Lekarskiego, kształcenie podyplomowe lekarzy stażystów z zakresu HIV/AIDS. Jest wykładowcą kursów specjalizacyjnych z chorób zakaźnych w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego.

Dr med. Ewa Siwak była opiekunką 2 lekarzy specjalizujących się w chorobach wewnętrznych i chorobach zakaźnych.

Habilitantka jest recenzentką prac zamieszczonych w HIV&AIDS Rewiew, Przegląd Epidemiologiczny i Forum Zakażeń.

Pani dr med. Ewa Siwak wielokrotnie uczestniczyła w pracach Komitetów Organizacyjnych: Ogólnopolskiej Konferencji Neuroinfekcji, Konferencji Medycyny Podróży, Konferencji Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS.

Habilitantka należy do Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS (członek zarządu), Polskiego Towarzystwa Epidemiologów i Lekarzy Chorób Zakaźnych, Polskiego Towarzystwa Hepatologicznego, European AIDS Society i International AIDS Society.

Pani dr n. med. Ewa Siwak była wielokrotnie wyróżniona Nagrodą Rektora Akademii Medycznej w Białymstoku, Nagrodą Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS, Krajowego Centrum ds. AIDS oraz nagrodą Best Poster Award, za doniesienie zjazdowe na 14 Europejskiej Konferencji AIDS w Brukseli. Jest ekspertka Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS i wielokrotną autorką rozdziałów w corocznie wydawanych Rekomendacjach Polskiego Towarzystwa Naukowego AIDS.

Uważam, że wyniki badań Habilitantki na pewno nie zostaną niezauważone, ponieważ wnoszą nowe, istotne elementy poznawcze wyjaśniające ważne problemy patogenezы zakażenia HIV i pandemii AIDS, a zwłaszcza aspektów leczenia farmakologicznego w warunkach codziennej praktyki lekarskiej. Badania Habilitantki mogą przyczynić się nie tylko do dalszego ograniczenia epidemii zakażeń HIV, ale również zmniejszenia skutków społeczno-ekonomicznych. Wszystkie badania były prowadzone w Polsce, w warunkach codziennej praktyki lekarskiej, oceniane grupy były bardzo liczne, co dodatkowo wzmacnia wartość naukową tych publikacji.

Przedstawiony do recenzji dorobek naukowy, świadczy nie tylko o gruntownym przygotowaniu Pani dr n. med. Ewy Siwak do planowania i prowadzenia badań naukowych, Jej dociekliwości naukowej, a także doskonałym opanowaniem nowoczesnych metod badawczych.

Habilitantka posiada bogatą wiedzę teoretyczną i praktyczną, a co najważniejsze, umiejętność planowania i konsekwentnego prowadzenia badań naukowych. Godnym podkreślenia jest także cecha, niezbędną każdemu rzetelnemu badaczowi, ostrożność i krytycyzm w podawaniu wniosków.

Cały dorobek naukowy Habilitantki, świadczący o Jej zamiłowaniu naukowym, a także wysokie walory przedstawionego cyklu publikacji składających się na osiągnięcie naukowe (dzieła samodzielnego, wartościowego i wnoszącego nowe elementy poznawcze), wzorowa i bogata działalność wychowawcza i organizacyjna – w pełni dowodzą umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych.

Na tej podstawie uznaję osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej dr n. med. Ewy Siwak, za Jej samodzielne i twórcze dokonanie, które jest znaczącym wkładem w wyjaśnienie patomechanizmów zakażenia HIV i AIDS.

Po dokonaniu analizy przedstawionego do zaopiniowania całokształtu dorobku naukowego, osiągnięcia naukowego w postaci cyklu powiązanych tematycznie pięciu publikacji oryginalnych i pracy zawodowej uważam, że Pani dr n. med. Ewa Siwak spełnia wszystkie warunki uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego i w związku z powyższym, mam zaszczyt wystąpić do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, z wnioskiem o dopuszczenie Habilitantki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Klinika Chorób Zakaźnych
i Tropikalnych UJ CM

prof. dr hab. med. Aleksander Garlicki
kierownik Kliniki